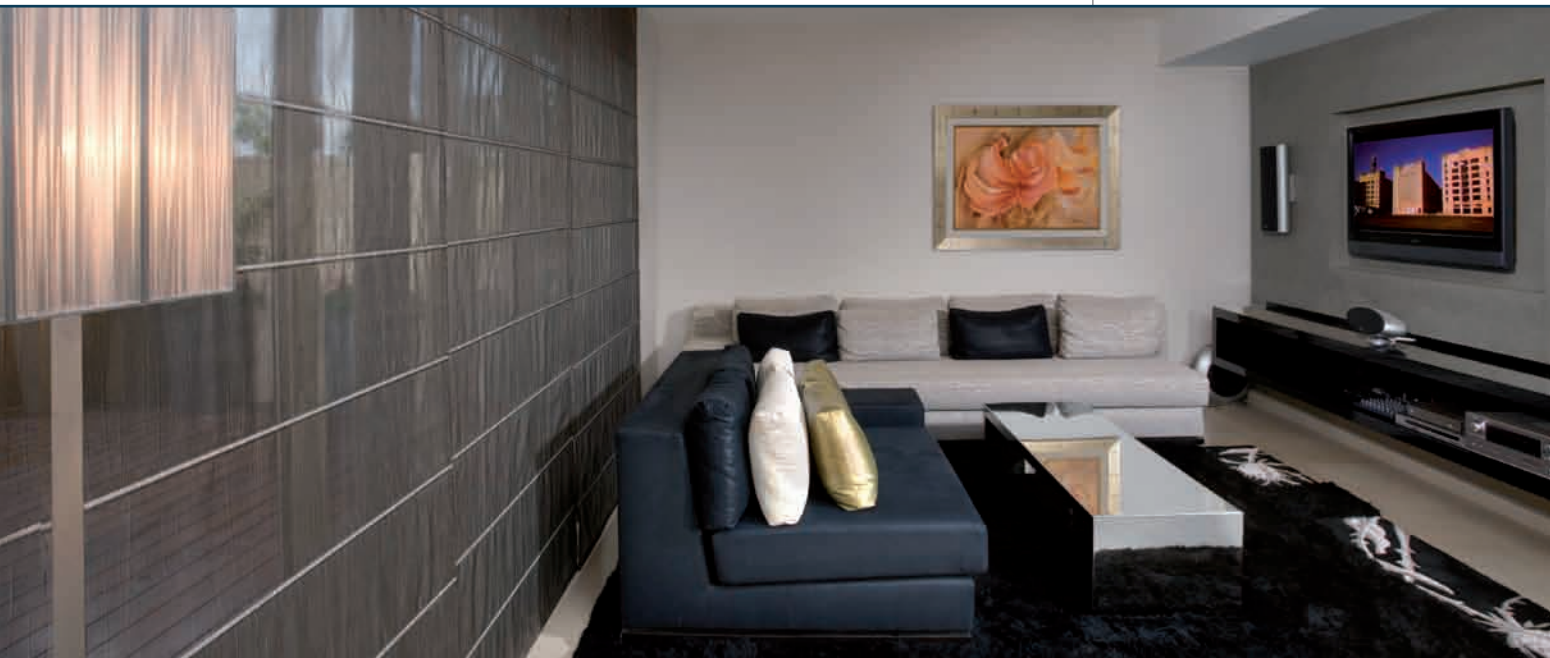

בסגנון חופשי

בית בהרצליה שזכה לתכנון מחודש בעל רבדים רבים, קלאסיים, נעימים ואווריריים

העיקרון שהנחה את המעצבת ואת בעלי הבית הוא יצירת מעטפת אדריכלית קלאסית, יציבה וקבועה, שתוכל להכיל את העצמים המשתנים. "הדגש בתכנון פינת הישיבה, האכילה והאירוח, הוא על המבט פנימה ולא החוצה", מסבירה המעצבת. "כך למשל, החלונות מוסתרים בוויילונות. הרעיון הוא שהבית אינו חלק מהחוץ, אלא דווקא מפלט ממנו".

"הסגנון החופשי" הוא מושג בו עושה שימוש מעצבת הפנים דורית סלע בבואה אל מלאכת התכנון. מושג זה כולל מספר רבדים, בהם תפישת הבית כמקום מקלט מן החוץ ולא כחלק אינטגרלי ממנו. דוגמה לסגנון זה ניתן למצוא בבית דו-משפחתי הממוקם ברחוב שקט בלב הרצליה. כאן, על ידי מינונים נכונים, אלגנטיים ונקיים, הוגשם חלומם של הבעלים ליצירת בית שהוא גם קלאסי, וגם אוורירי, נעים וחם.

מראש ומיצוי המקסימום מהקיים, הלבשה המעצבת את חללו הסטנדרטי של הבית במראה עכשווי, בידלה אותו מהזהות השכונתית והעניקה לו ממד של עיצוב אישי.

"היה רצון ליצור זרימת חלל נוחה שתתאים לחיי המשפחה ולצרכיה, ולהביש את הבית במראה עכשווי ומסוגן. לריצוף נבחרו אריחי חלילה והקירות נצבעו בשמנת, כשהמסגרת המאופקת מהווה חלק בלתי נפרד מהכונה ליצור עיצוב נקי הנשען על צבעוניות סולידית", היא מסבירה.

בקומה העליונה שוכנים חדרי הילדים וההורים, ובקומת הקרקע, בה בוצע חלק הארי של התכנון-עיצוב, שוכנים האזורים הציבוריים. בקומת המרתף תוכננה יחידה לנערה מתבגרת וחדר משחקים. את חללה של הכניסה הפכה המעצבת למרחב פתוח ומרווח, ובמקביל יצרה בו היררכיה של אזורים, אשר במבט מהכניסה מעניקה תחושת זרימה ושכבתיות מסוימת. המטבח, הממוקם סמוך לדלת הבית ואשר במקור היה קטן וסגור, הורחב על חשבון שירותי האורחים. באזור המבואה, מול דלת הכניסה, עומד גרם המדרגות שטושטש על ידי רהיט צר שחור. בצד השני, בתוך חלל המטבח, תוכננו יחידות אחסון גבוהות המאכלסים בתוכם את המקרר והמזווה. ריכוז הפונקציות הגבוהות איפשר לתכנן את יחידות המטבח האחרות תוך שמירה על קו אופקי נמוך ונקי לעין.

ההחלטה על היצמדות לצמצום סגוני באה לידי ביטוי גם בבחירת חומרי היסוד: חומרים טבעיים כמו אבן ועץ וחומרים מלאכותיים – נגיעות של נירוסטה ואלומיניום הנבלעים בתוכם. מאפיין נוסף הוא השמירה על גימור מט משי. כך, תוך ביצוע שינויים אפשריים במסגרת מוכתבת

כמו כן, החפצים – ובעיקר האדריכלות והפרופורציות של הבית – מייצרים מעין תחושה של "ביתו הוא מבצרו". למרות ריבוי החפצים, אין בחלל תחושת דחיסות, אלא עושר ומגוון שמאפשרים למצוא עניין בכל זווית מבט, "כך שלא יתעורר הצורך לפנות החוצה".

בתמונות: ריבוי חפצים ואלמנטים, ללא תחושת דחיסות

בתמונות: חדר ילדים ורצף הרמוני בחדר הרחצה

במרכז פינת האוכל ניצב שולחן אוכל צבוע בגוון אגוז כהה, הכיסאות סביבו בעלי מושב מרופד בבד בגוון אפור מתכתי, ולחלונות הגדולים המקיפים אותה תוכננו וילונות המעניקים פרטיות מחד, ומחדירים אור יום נעים מאידך. חלקו השני של החלל, מימין לפינת האוכל, הוא אזור משפחה/אירוח. כאן, פריטי הריהוט שנבחרו הם בגוון אפור כסוף ושחור עם נגיעות נירוסטה. כורסת הישיבה בפינה מרופדת בבד זהוב, ועיצובה משלב שולחן נירוסטה. שטיח צמר בעבודת יד, עשיר בגווני אפור ושחור תואמים לצבעוניות המאופקת, יוצקים למראה עניין מסוגנן מבלי להכביד.

אזור אחר לו ניתן דגש במסגרת התכנון-עיצוב הוא יחידת ההורים, אשר בתכנון המקורי היתה חלל עתיר קירות בשל הפונקציות שנכללו בשטחו: חדר ארונות קטנטן וחדר רחצה לא גדול. לכן, הוגדרה חלוקה אחרת, אשר שיוותה לחלל הסטנדרטי מראה מרווח ורחב ידיים: שטחו של חדר הארונות צורף לחלל החדר תוך יצירת אזור ארונות פתוח המשמר זרימה אוורירית, ושטחו של חדר הרחצה הורחב לכדי חלל נוח ומפנק, מצויד במקלחון גדול במיוחד.

בקוויו האופקיים ובצבעוניות המתונה, מהווה חלל היחידה שבקומה העליונה המשך ישיר לשפת הקומה התחתונה, וכמוה מאופיין בתשומת לב לפונקציונליות ולמראה מוקפד עד אחרון הפרטים.

הבית טומן בחובו מראה עדכני ומעוצב, המשמר רצף הרמוני לצד עניין יצירתי, ובכל מקרה שונה בתכלית מהחזות הסטנדרטית של תכנונו המקורי. ■

